

عنوان مقاله:

ساختار روایت خسرو و شیرین نظامی (برپایه نظریه معناشناسانه گریماس)

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب غنایی، دوره 13، شماره 24 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فاطمه ثواب - دانشگاه سیستان و بلوچستان

محمد علی محمودی - دانشگاه سیستان و بلوچستان

محمد علی زهرازاده - دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

در نشانه- معناشناسی گریماس، در پی شناخت مراحل تولید تا دریافت معنا، ژرف ساخت روایت در قالب فرایندها و الگوهای گفتمانی متنوع مورد تجزیه و تحلیل قرار می گیرد. از آن جا که بررسی و شناخت سازوکارهای تولید معنا در روایت منظومه های غنایی امری ضروری به نظر می رسد؛ بر همین اساس، در مقاله ی حاضر، با روش توصیفی-تحلیلی، به بررسی و تجزیه و تحلیل ویژگی های نشانه معناشناسی و راهکارهای تولید معنا در روایت خسرو و شیرین نظامی، بر پایه ی نظریه ی معناشناسانه ی گریماس پرداخته ایم. هدف از این مقاله روشن ساختن این مسئله است که تا چه اندازه نظریه ی گریماس که به باور او جهان شمول و قابل انعطاف با سایر متون است، با ساختار منظومه های غنایی هم خوانی دارد و دیگر این که چگونه نیروی حسی عاطفی با تاثیر بر عامل معنایی، باعث تولید معنا می شود پس از تجزیه و تحلیل مشخص شد که در این روایت، معنا در قالب شوش و کنش هر دو تحقق می پذیرد و در مسیر تولید معنا، از نظم حاکم در بعضی از الگوهای مطرح شده ی گریماس پیروی نمی کند و در این مسیر، با چالش هایی مواجه است که عامل زمان در کنار برش زمانی و عامل انتظار، نقش تعیین کننده ای در تحقق و تولید معانی به چالش کشیده شده ی روایت ایفا می کنند.

کلمات کلیدی:

نشانه معناشناسی، گریماس، فرایندهای معنایی، منظومه غنایی، خسرو و شیرین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/860994>

